

استراتژی تحول دیجیتال پارلمان در مسیر شفافیت و دموکراسی

یاشار ابری^۱، احمد فرید اصیل^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی فناوری اطلاعات، دانشکده مهندسی دانشکدگان فارابی دانشگاه تهران
faridaseel.4all@gmail.com, yasharabri@ut.ac.ir

چکیده

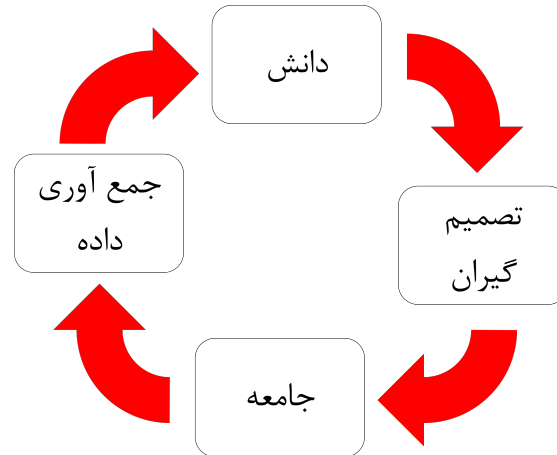
در این دوران دیجیتالی، سازمان‌های عمومی، مانند مجلس‌ها، ملزم به توسعه استراتژی‌های دیجیتالی هستند تا با متحول کردن عملکردها خود را بهبود دهند. این استراتژی باید از فناوری‌های دیجیتال استفاده کند تا با ایجاد شفافیت امکانات مهمی را هم برای شهروندان و هم برای نمایندگان مجلس در فرآیند سیاست‌گذاری فراهم کند. مجلس‌ها می‌توانند با استفاده از دانشی که در طول چرخه‌های زندگی مجلس از جمع‌آوری داده در جامعه به دست می‌آید تصمیمات سیاست‌گذاری مبتنی بر شواهد (EBP) را در انتخاب، تدوین و ارزیابی سیاست‌های عمومی دخیل کنند. این مقاله پیشنهاد می‌دهد که از ابزارهای دیجیتال در همه مراحل تصمیم‌گیری در مجلس استفاده شود. یک مسیر برنامه‌ریزی ارائه شده است، که در زمینه چارچوب تحول دیجیتال مبتنی بر کاربر و فناوری‌های دیجیتال آن قرار دارد. جنبه‌هایی که تحلیل می‌شوند، شرایط محدودیت برای ایجاد محیط دیجیتال EBP را نیز شامل می‌شود. راهکار دموکراسی مدرن با این سازوکارهای شفافیت مبتنی بر داده‌های دریافتی از جامعه موجب افزایش اطمینان مردم به آینده کشور خواهد شد.

کلمات کلیدی: شفافیت پارلمانی، سیاست‌گذاری مبتنی بر شواهد، استراتژی دیجیتال، تحول دیجیتال پارلمان.

۱ مقدمه

بزرگترین تهدید و هزینه برای هر کشوری افزایش نگرانی‌های شهروندان و کاهش اعتماد شهروندان است. راهکار دموکراسی‌های مدرن ایجاد شفافیت، پاسخ‌گویی (دالتون، اسکارو، و کین، ۲۰۰۴) و پیروی از تدابیر سیاستی هستند که بر زندگی روزمره شهروندانشان تأثیر می‌گذارد. سیاست‌گذاران، تصمیم‌گیران و مدیران می‌توانند با استفاده از ابزارهای دیجیتال پیشرفته (فیتسیلیس، کوریزیس و شفیک، ۲۰۲۲) امکانات لازم برای این موضوع را فراهم کنند.

تصمیم‌گیری‌های مدیریتی بر اساس تجربیات گذشته و دانش به دست آمده از جامعه است. به همین دلیل، دانش سازمانی کسب‌شده در طول چرخه زندگی یک سازمان عمومی باید به طور فزاینده‌ای بر اساس داده‌های دیجیتال شناختی یکپارچه، در چارچوبی از استراتژی دیجیتال جامع قرار گیرد. عدم مشارکت

شکل ۱: دانش به دست آمده از جامعه را تصمیم گیران در سیاست گذاری ها دخیل می کنند و مجدداً بازتاب جامعه را به میزان رضایت از سیاست ها در سیاست گذاری های جدید اعمال می کنند.

تمام کاربران اصلی (سیاست گذاران، شهروندان، عوامل، دانشمندان و جوامع) در فرآیند تصمیم گیری، باعث می شود دانش به میزان زیادی نادیده گرفته شود.

نگاه کردن به تصمیم گیری های «سیاست گذاری مبتنی بر شواهد» یا همان EBP (که مخفف عبارت Evidence-Based Policy است) مطابق شکل ۱ به عنوان یک راه حل، تلاش دارد تمام افرادی که زندگی شان تحت تأثیر و درگیر در فرآیند سیاست گذاری (عمدتاً در فرمول بندی سیاست های عملیاتی عمومی) را در نظر بگیرد که این دانش مورد استفاده به طور فزاینده ای بر اساس داده های دیجیتال شناختی به دست می آید.

تلاش های هماهنگ برای اتصال برنامه ها و پروژه ها و اتصال بین واحدها و درک تنوع فرآیندهای داخلی و تکنیک های سازمانی در طراحی سامانه های الکترونیکی دسترسی به خدمات بهتر و مطابق با نیازهای عوامل و نیازهای افرادی که تحت تأثیر سیاست گذاری قرار می گیرند را فراهم می کند (فیتسیلیس، کوریزیس و شفبک، ۲۰۲۲) و به آن ها اجازه می دهد به طور مؤثر در توسعه یک استراتژی یکپارچه، یکنواخت و قابل درک با تأکید بر جهان دیجیتال مشارکت داشته باشند. پارلمان مجلس به عنوان یکی از مهم ترین و مرکز قانون گذاری و تصمیم گیری بایستی همراه با وظایف سنتی سازمانی معمول خود، استفاده از فناوری های دیجیتال پیشرفته و ابزارهای قانون گذاری الکترونیک را در دستور روند کاری خود قرار دهد (شکل ۲).

فرصتهایی که توسط فناوری های دیجیتال برای سیاست گذاری ایجاد می شود، به سه دسته اصلی تقسیم می شود: مدیریت دانش و افراد، تجزیه و تحلیل داده ها و دانش حاصل از مشارکت شهروندان در کل فرآیند (لوید، ۲۰۲۰). فناوری های دیجیتال نه تنها مانع نیستند بلکه به بهره برداری از حافظه نهادی، ایجاد روش های همکاری بیشتر و کمک به سیاست گذاران در بهره گیری بهتر از تجربه و مهارت کارکنان دولت در سراسر دستگاه دولتی کمک می کنند.

الگوی دانش افراد و سیستم های مجلس را مورد نظر دارد و همه شهروندان و کاربران مجلس را تحت

نتایج آرای نمایندگان داوطلب

عنوان رای گیری
فصل ۱۰- طرحهای صنعت، معدن و رشد تولید- ماده ۴۸ بند الف لایحه برنامه هفتم توسعه لایحه برنامه هفتم

تعداد آرای موافق	تعداد آرای مخالف	تعداد آرای ممتنع	تعداد نمایندگان حاضر
85	104	6	204

ترتیب نمایش اسامی نمایندگان بر اساس نام خانوادگی می باشد.

جستجو:

نمایش محتویات 50

تصویر	نام نماینده	نام خانوادگی نماینده	وضعیت	رای
	علی	آذری (قوچان)	حضور	مخالف
	منصور	آرامی (بندرعباس)	عدم حضور	---
	رضا	آریان پور (مینودشت)	حضور	موافق

شکل ۲: سایت پارلیران آرا نمایندگان داوطلب شفافیت را در ایران منتشر می کند.

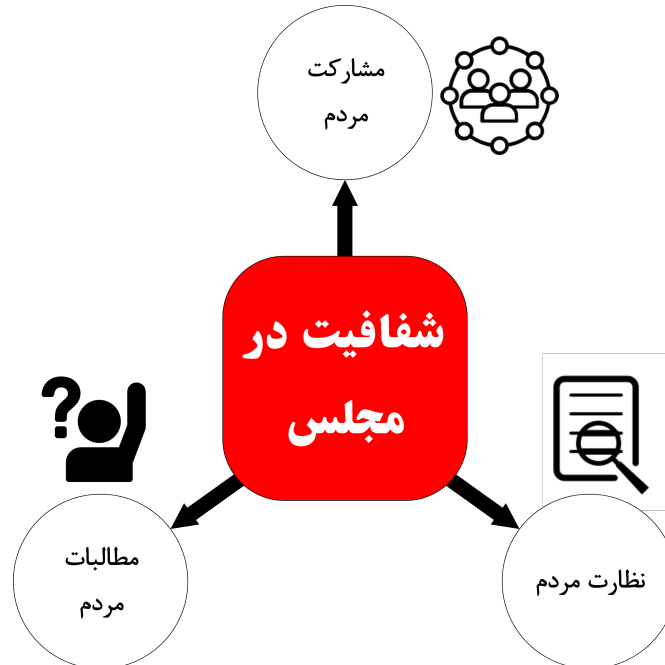
تأثیر قرار می دهد. داده های مجلس به عنوان بخشی از سیاست گذاری مبتنی بر شواهد در این محیط جدید، بدون شک بسیار حیاتی است.

در این مقاله به بررسی پیامدهای یک استراتژی دیجیتال در یک مجلس به عنوان بخشی از برنامه ریزی استراتژیک کلان مجلس پرداخته می شود. نقش تحول دیجیتال در رویه ها و عملکردهای مجلس و نیاز به تحول سازمانی نیز مورد بررسی قرار می گیرد. نوشتار پیش رو مجموعه از فناوری های دیجیتال قابل اجرا برای مجلس های تحول یافته دیجیتال و نقش آن ها در انتخاب سیاست های مبتنی بر شواهد (EBP) را مورد بررسی قرار می دهد. هدف ارائه پیشنهادی است که در مسیر ترکیب دیجیتالی در یک محیط عملیاتی مجلس پارلمانی توسعه پیدا می کند.

۲ استراتژی دیجیتال

در دوران عصر دیجیتال، رسانه های اجتماعی چالشی برای حکومت های مدرن محسوب می شوند (شفبک، اسپیلیوتوپولوس و ریس، ۲۰۱۲؛ اسپیلیوتوپولوس، شفبک و کوریزیس، ۲۰۱۳). اکثر مجالس برنامه های استراتژیک یا برنامه های عملیاتی پیچیده را منتشر می کنند، اما تنها تعداد کمی استراتژی دیجیتال تدوین کرده اند که به طور اساسی عملکردهای مجلس را با بهره گیری از تکنولوژی های مشارکت و نظارت و مطالبات شهروندان متحول کند (شکل ۳).

سؤال باقی می ماند که آیا کاربران نیاز به برنامه ها، ابزارها و خدمات فوق العاده دیجیتال دارند و آیا این ها عملکرد بهتری نسبت به جایگزین های غیر دیجیتال دارند. پاسخ مثبت است چرا که رسانه های اجتماعی به مشارکت مستقیم شهروندان در امور پارلمانی و تسهیل هم کاری اجتماعی اجازه می دهند. به همین دلیل، نیاز به تحقیقات کیفی وجود دارد تا ارزیابی شود که کدام ابزارها، خدمات و برنامه های مجلس مورد نیاز هستند و استفاده می شوند (تاینر، شفبک و کوریزیس، ۲۰۱۸).

شکل ۳: با بهره‌گیری از تکنولوژی‌ها در راستای شفافیت مجلس، می‌توان شهروندان را بیشتر در امور قانون‌گذاری سهیم کرد.

هدف استراتژی دیجیتال جذب همه کاربران، عوامل و شهروندان در فرآیندهای تصمیم‌گیری مجلس است. مجلس‌های مدرن امکان تبدیل شدن به شبکه‌های دستوری همکاری را از طریق استفاده از فناوری‌های دیجیتال دارند (منکارلی، ۲۰۲۱). منکارلی (۲۰۲۱) به نیاز به یک استراتژی دیجیتال پرداخته است که تعادل هیبریدی‌سازی یعنی ترکیب حضور حقیقی و حضور مجازی کاربران مجلس (اعضای مجلس، مشاوران علمی، شهروندان، لابی‌ها، کسب‌وکارها، دانشمندان، متخصصان) در تمام فعالیت‌ها و وظایف مجلس را به همراه دارد. کوریزیس و همکاران (۲۰۲۱) استراتژی مجلس یکپارچه دیجیتال، دیجیتالی‌سازی عملکردهای مجلس، تسهیل تحول دیجیتال و استفاده از فناوری‌های دیجیتال نوظهور در زمینه مجلس به عنوان چهار پایه اصلی یک چارچوب تحول مجلس (شکل ۴) پیشنهاد می‌دهد. استراتژی دیجیتال حاوی دیدگاه، ارزش‌ها، دامنه و اهداف سازمان است، که با تعریف واضحی از دیجیتالی‌سازی در زمینه مجلس (مانند شفافیت، عدالت، پاسخگویی و نمایندگی اجتماعی) همراه است. با این حال، تنها تعداد کمی از برنامه‌های استراتژیک مجلس یک استراتژی دیجیتال قابل مشاهده را جمع‌بندی کرده‌اند که در آن دیجیتالی‌سازی اجتماعی که قبلاً در حال پیشرفت است (کوریزیس و همکاران، ۲۰۲۱) در نظر گرفته شده است.

تبدیل دیجیتالی مجلس به وظیفه‌ی تشریفات قانون‌گذاری می‌تواند به عنوان بخشی از یک استراتژی کلی در نظر گرفته شود، با طرح اصلی برنامه اقدامات وابسته به داده‌های مجلس. هدف باید رویکردی کاملاً دیجیتالی باشد، که شامل افراد تحت تأثیر سیاست‌گذاری در مراحل اصلی فرآیند سیاست‌گذاری (کوریزیس و

شکل ۴: چارچوب مورد نیاز برای ایجاد تحول در مجلس در جهت افزایش مشارکت شهروندان

همکاران، ۲۰۲۰) است و فعالیت های انسانی و ویژگی های دیجیتال را در محیط حجیمی از داده ها و فرآیندها ترکیب می کند. سیستم های فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) یا همان Information & Communications Technology (ICT) می توانند بر اساس یک استراتژی دیجیتال به روزرسانی شوند، با دیجیتالی سازی عملکردهای مجلس به عنوان بخشی از یک نقشه راه قانون گذاری الکترونیکی که شامل رویه های عملکردی مجلس است.

در این استراتژی، نیاز به شناسایی و برنامه ریزی اقدامات دیجیتال با فناوری های دیجیتال مناسب وجود دارد. این می تواند با ارتقاء سیستم های فناوری موجود مجلس و توسعه سیستم ها، همراه با ابزارها و برنامه هایی که فعالیت های سلسه مراتبی و فرآیندهای قانون گذاری الکترونیکی / خودکار را به هم مرتبط می کنند، به دست آید.

معرفی اقدامات فناوری های نوآورانه، ابزارها و رویکردهای دیجیتال از طریق تدوین یک استراتژی دیجیتال اغلب با تحول کل سازمان همراه است، که منجر به بهبود عملکرد عملیاتی می شود (هس و همکاران، ۲۰۱۶).

۳ سیاست گذاری مبتنی بر شواهد (EBP)

به طور کلی تعداد کمی از محققان از ارتباط استراتژی دیجیتال با سیاست گذاری مبتنی بر شواهد مطلع هستند. برای درک این نوع از سیاست گذاری بایستی به درک مفهوم و منظور از شواهد پرداخته شود. اصطلاح «شواهد» بسیاری از کاربردها دارد و بیشتر به آزمایش های کنترل شده تصادفی و «آزمایش های

طبیعی» به عنوان مطالعات مشاهده‌ای که تأثیرات سیاست‌ها را ارزیابی می‌کنند، ارتباط دارد. نتایج می‌توانند در فرمول‌بندی سیاست‌ها و ارزیابی سیاست‌ها یا در درس‌های قابل انتقال مورد استفاده قرار گیرند. آن‌ها می‌توانند در یک چارچوب گسترده‌تر مصنوع شوند که شامل اصطلاحاتی مانند «تصمیم‌گیری آگاهانه»، «یادگیری از اشتباهات دیگران» و «بازخورد کیفی» از شهروندان است که راه را هم به تغییر سیاست‌ها و هم به «طراحی همکارانه سرویس‌ها» باز می‌کند (راتر، ۲۰۱۲). طراحی همکارانه همچنین می‌تواند در یافتن راه‌حل‌ها برای مسائل پیچیده با استفاده از طراحی مشارکتی، اندیشیدن طراحی و نوآوری بخش عمومی کمک کند (بلومکمپ، ۲۰۱۸).

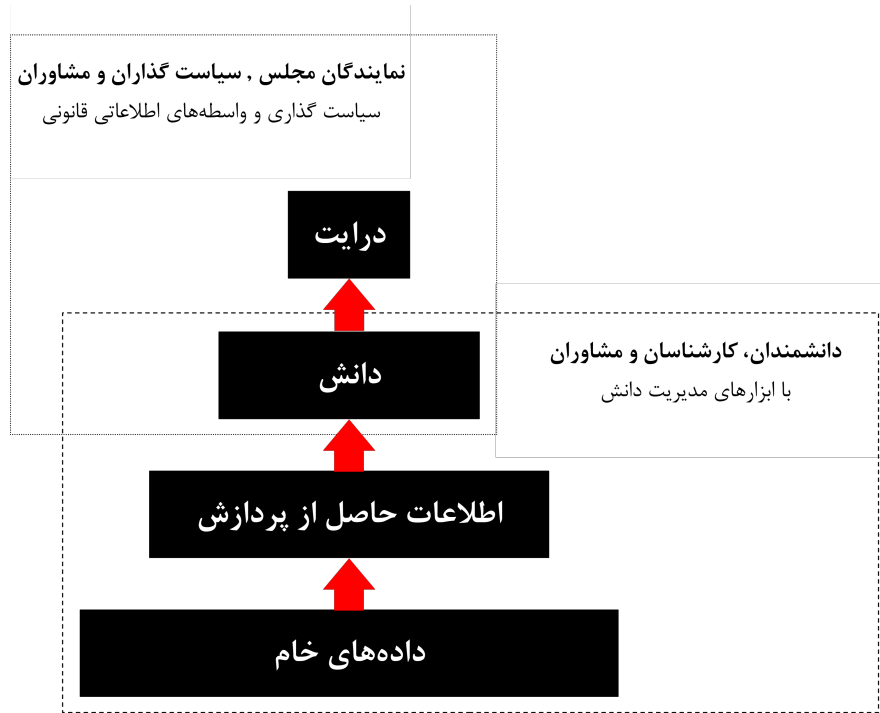
هد (۲۰۱۶) بین عباراتی مانند «تعریف مسئله یا تنظیم برنامه»، «تحلیل داده‌ها»، «طراحی سیاست یا تدوین سیاست»، «پذیرش سیاست»، «اجرای سیاست» و «بررسی برنامه یا ارزیابی سیاست» تفاوت قائل می‌شود که در همه آن‌ها ابزارهای دیجیتال می‌تواند توسط کاربران / شهروندان مورد استفاده قرار گیرد. ترکیب شواهد علمی با اصول سیاست‌گذاری، و تبدیل شواهد پیچیده به عبارات و داستان‌های ساده‌تر برای درک افکار عمومی، در فرآیندهای قانونی معمولی است (کائیرنی و الیور، ۲۰۱۷) - اگرچه نمایندگان مجلس ممکن است بیشتر تمرکز خود را بر روی ارتباطات سیاسی قرار دهند که بر اساس شواهد علمی موثق نیست.

اما جمع‌آوری و تهیه شواهد خود نیز با چالش‌هایی رو به رو است. این چالش‌ها عبارتند از:

- تحلیل داده‌های قابل توجهی برای ایجاد اطلاعات علمی مفید برای استفاده از سیاست‌گذاران و تأثیر برنامه‌های سیاستی نیاز است.
- استفاده مناسب از مطالعات اثرات و پیش‌بینی قبل از اجرا و بعد از اجرا در مراحل سیاست‌گذاری مورد نیاز است.
- نتایج علمی و داده‌ها باید قابل اعتماد باشند زیرا راه‌حل‌ها و سناریوهای سیاستی بر اساس آن‌ها ایجاد می‌شود.
- کیفیت، قابلیت اعتماد، ارتباط و هزینه سیاست عوامل کلیدی هستند.

نمونه‌ای از سیاست‌گذاری مبتنی بر شواهد، استفاده کمیسیون اروپا از اطلاعات آماری برای سهولت در تصمیم‌گیری است که دقت اطلاعات یا داده‌ها در اساس آن وجود دارد. این امر کمک می‌کند تا سیاست‌های مؤثری توسعه یابد. هرم دانش برای سیاست‌گذاری که در شکل ۵ نشان داده شده است ارتباط بین داده‌ها، اطلاعات، دانش و حکمت و کاربران مرتبط با ابزارها و برنامه‌های سیاست‌گذاری خود را نشان می‌دهد که می‌تواند به عنوان بهترین شیوه عملکرد مورد استفاده قرار گیرد.

به طور خلاصه، استفاده از شواهد در سیاست‌گذاری مشروعی بسیار حائز اهمیت است. اگرچه استفاده کارآمد از اطلاعات پارلمانی - پس از جمع‌آوری، ادغام و بهره‌برداری از داده‌ها - می‌تواند به یک ذخیره دانش برای تعیین مسیر بهتر پارلمانی تبدیل شود (گرانیکاس، ۲۰۱۳). در استفاده از اطلاعات مبتنی بر شواهد

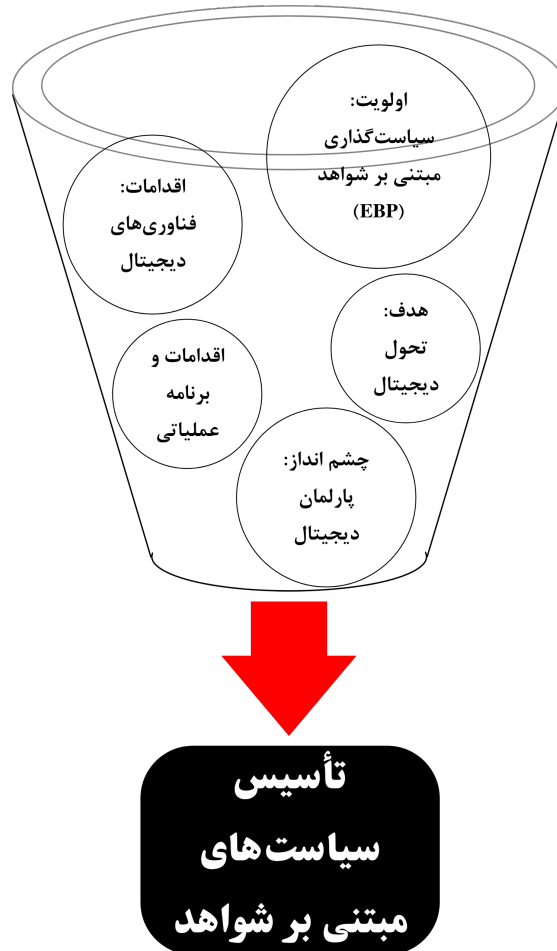
شکل ۵: هرم دانش نشان می‌دهد که چگونه داده‌های خام جمع‌آوری شده از جامعه در نهایت منجر به درایت در کار قانون‌گذاری و تعیین جهت سیاست‌گذاری‌ها می‌شود.

مشکلات متعددی وجود دارد (مونیرو، ۲۰۱۹). در برخی موارد، اطلاعات ارائه شده قابل درک نیست، این ممکن است به دلیل اصطلاحات تخصصی، داده‌های نامناسب، اطلاعات منسوخ، واژگان حقوقی پیچیده یا آمارهای گیج‌کننده باشد (فیتسیلیس، کوریزیس و شفبک، ۲۰۲۲). این ممکن است نتیجه کمبود منابع یا محققان با تجربه مرتبط در دپارتمان تحقیقات پارلمان یا عدم وجود نظارت بر فرآیند تحقیقات دپارتمان باشد. براساس این، یک استراتژی دیجیتال برای تحول دیجیتالی پارلمان می‌تواند محرک تأسیس سیاست‌های مبتنی بر شواهد باشد، همان‌طور که در شکل ۶ نشان داده شده‌است.

۴ نتیجه‌گیری

پارلمان‌ها می‌توانند استراتژی‌های تحول دیجیتال را به عنوان بخشی از یک برنامه استراتژیک گسترده اتخاذ کنند که فناوری‌های دیجیتال نوآوری را به روند کاری خود ادغام کنند و وظایف سازمانی سلسله‌مراتبی آن‌ها را به‌روزرسانی کنند. پارلمان‌ها نیاز به یک استراتژی دیجیتال با اقدامات مشخص دارند تا پارلمان‌های دیجیتالی با عملکردهای سازمانی ایجاد کنند که آن‌ها را در مسیر تحول دیجیتال قرار دهد و ارزش‌های جدیدی را برای همه رویه‌ها، افراد و سیستم‌های پارلمانی به ارمغان آورد.

استفاده از مدل استراتژی دیجیتال برای سیاست‌گذاری مبتنی بر شواهد، نقش داده‌های پارلمانی به

شکل ۶: استراتژی دیجیتال برای سیاست گذاری مبتنی بر شواهد

عنوان بخشی اساسی از فرآیند سیاست گذاری مبتنی بر شواهد حائز اهمیت است. تبدیل داده ها به دانش پارلمانی برای سیاست گذاری هدف نهایی این استراتژی است که موجب سهیم شدن هر چه بیشتر شهروندان در شاخه های مختلف شفافیت نظیر نظارت بر مجلس و پیگیری مطالبات از مجلس است. این راهکار دموکراسی مدرن موجب کاهش نگرانی شهروندان و افزایش اعتماد آن ها خواهد شد که اساسی ترین پایه هر کشوری است.

سپاس گذاری

از همه پژوهشگران عزیز که یافته های خود را در حوزه شفافیت به رایگان در اینترنت به اشتراک گذاشته اند و موجب آشنایی نویسندگان با این حوزه گردید و همچنین از اندیشکده شفافیت برای ایران سپاس گذاری و قدردانی می کنیم.

مراجع

- [۱] سایت پارلیران. www.parliran.ir
- [۲] وضعی، حسین (۱۳۹۶). «چیستی، چرایی و چگونگی شفافیت». اندیشکده شفافیت برای ایران. <https://tp4.ir/408>
- [۳] نامه جمعی از تشکل‌های دانشجویی (۱۳۹۸). «درخواست دانشجویان از نامزدهای انتخاباتی برای پیوستن به پویش شفافیت».
- [4] Fitsilis, F., Koryzis, D., & Schefbeck, G. (2022). "Legal Informatics Tools for Evidence-Based Policy Creation in Parliaments". *International Journal of Parliamentary Studies*, 1–25. <https://doi.org/https://doi.org/10.1163/26668912-bja10031>
- [5] Mencarelli, A. (2021). "Parliaments Facing the Virtual Challenge: A Conceptual Approach for New Models of Representation". *Parliamentary Affairs*. <https://doi.org/10.1093/pa/gsab052>
- [6] Koryzis, D., Fitsilis, F., Spiliotopoulos, D., Theocharopoulos, T., Margaritis, D., & Vassilakis, C. (2020). "Policy Making Analysis and Practitioner User Experience". In *Lecture Notes in Computer Science (including subseries Lecture Notes in Artificial Intelligence and Lecture Notes in Bioinformatics)*: Vol. 12423 LNCS. https://doi.org/10.1007/978-3-030-60114-0_29
- [7] Blaser Mapitsa, C., Ali, A. J., & Khumalo, L. S. (2020). "From Evidence to Values-Based Decision Making in African Parliaments". *Evaluation Journal of Australasia*, 20(2), 68–85. <https://doi.org/10.1177/1035719X20918370>
- [8] Koryzis, D., Dalas, A., Spiliotopoulos, D., & Fitsilis, F. (2021). "ParlTech: Transformation Framework for the Digital Parliament". *Big Data and Cognitive Computing*, 5(1), 15. <https://doi.org/10.3390/bdcc5010015>
- [9] Rose, D.C., Kenny, C., Hobbs, A., & Tyler, C. (2020). "Improving the Use of Evidence in legislatures: The Case of the UK Parliament". *Evidence & Policy: A Journal of Research, Debate and Practice*, 16(4), 619–638. <https://doi.org/10.1332/174426420X15828100394351>
- [10] Tangi, L., Janssen, M., Benedetti, M., & Noci, G. (2020). "Barriers and Drivers of Digital Transformation in Public Organizations: Results from a Survey in the Netherlands". In G. Viale Pereira, M. Janssen, H. Lee, I. Lindgren, M.P. Rodríguez Bolívar, H. Jochen Scholl, and A. Zuiderwijk (eds.), *Electronic Government, 19th IFIP WG 8.5 International Conference, EGOV 2020, Linköping, Sweden, 31 August–2 September, Proceedings*, pp. 42–56. Cham: Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-030-57599-1_4
- [11] Vial, G. (2019). "Understanding Digital Transformation: A Review and a Research Agenda". *The Journal of Strategic Information Systems*, 28(2), 118–144.
- [12] Nutley, S., Boaz, A., Davies, H., & Fraser, A. (2019). "New Development: What Works Now? Continuity and Change in the Use of Evidence to Improve Public Policy and Service Delivery". *Public Money & Management*, 39(4), 310–316. <https://doi.org/10.1080/09540962.2019.1598202>

- [13] Lloyd, L. (2020). "Policy making in a digital world", www.instituteforgovernment.org.uk
- [14] Ubaldi, B., Van Ooijen, C., & Welby, B. (2019). "A Data-Driven Public Sector: Enabling the Strategic Use of Data for Productive, Inclusive and Trustworthy Governance". OECD Working Papers on Public Governance No. 33. <https://doi.org/10.1787/09ab162c-en>
- [15] Theiner, P., Schwanholz, J., & Busch, A. (2018). "Parliaments 2.0? Digital Media Use by National Parliaments in the EU". In J. Schwanholz, T. Graham, & P.T. Stoll (eds.), *Managing Democracy in the Digital Age: Internet Regulation, Social Media Use, and Online Civic Engagement*, pp. 77–95. Cham: Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-319-61708-4_5
- [16] Munyoro, I. (2019). "Assessing Parliament of Zimbabwe's Informatics Database as a Tool for Providing Evidence-Based Information for Decision Making". *Journal of Librarianship and Information Science*, 51(1), 218–227. <https://doi.org/10.1177/0961000617726122>
- [17] Mair, D., Smillie, L., la Placa, G., Schwendinger, F., Raykovska, M., Pasztor, Z., & Bavel, R. van. (2019). "Understanding Our Political Nature: How to Put Knowledge and Reason at the Heart of Political Decision-Making". Luxembourg: Publications Office of the European Union. <https://doi.org/10.2760/910822>
- [18] Blomkamp, E. (2018). "The Promise of Co-Design for Public Policy". *Australian Journal of Public Administration*, 77(4), 729–743. <https://doi.org/10.1111/1467-8500.12310>
- [19] Crewe, E. (2017). "Ethnography of Parliament: Finding Culture and Politics Entangled in the Commons and the Lords". *Parliamentary Affairs*, 70(1), 155–172. <https://doi.org/10.1093/pa/gsw012>
- [20] Cairney, P., & Oliver, K. (2017). "Evidence-Based Policymaking Is Not Like Evidence-Based Medicine, so How Far Should You Go to Bridge the Divide between Evidence and Policy?". *Health Research Policy and Systems*, 15(1), 35. <https://doi.org/10.1186/s12961-017-0192-x>
- [21] Majcen, Š. (2017). "Evidence Based Policy Making in the European Union: The Role of the Scientific Community". *Environmental Science and Pollution Research*, 24(9), 7869–7871. <https://doi.org/10.1007/s11356-016-6247-7>
- [22] Head, B.W. (2016). "Toward More 'Evidence-Informed' Policy Making?". *Public Administration Review*, 76(3), 472–484. <https://doi.org/10.1111/puar.12475>
- [23] Campos, R., Miranda, R., & Rodrigues De Assis, N. (2016). "Initiatives of Knowledge Management in Brazilian Chamber of Deputies". *Research in Economics and Management*, 1(1). www.scholink.org/ojs/index.php/rem
- [24] Hess, T., Matt, C., Benlian, A., & Wiesböck, F. (2016). "Options for Formulating a Digital Transformation Strategy". *MIS Quarterly Executive*, 15, 123–139.

- [25] Eggers, W., & Bellman, J. (2015). "The journey to government's digital transformation. A Deloitte Digital global survey". www.deloittedigital.com
- [26] Matt, C., Hess, T., & Benlian, A. (2015). "Digital transformation strategies". *Business & Information Systems Engineering*, 57(5), 339–343.
- [27] Curry, D. (2014). "Trends for the Future of Public Sector Reform: A Critical Review of Future-Looking Research in Public Administration". The COCPUs Project, EU FP-7.
- [28] Sapp, C. E., Mazzuchi, T., & Sarkani, S. (2014). "Rationalising Business Intelligence Systems and Explicit Knowledge Objects: Improving Evidence-Based Management in Government Programs". *Journal of Information & Knowledge Management*, 13(02), 1450018. <https://doi.org/10.1142/S021964921450018X>
- [29] Granickas, K. (2013). "Parliamentary Informatics: What Data Should Be Open and How Multi-Stakeholder Efforts Can Help Parliaments Achieve It". European Public Sector Information Platform Topic Report, 2013/05.
- [30] Spiliotopoulos, D., Schefbeck, G., & Koryzis, D. (2013). "Obtaining Societal Feedback on Legislative Issues through Content Extraction from the Social Web". Proceedings of the 16th International Legal Informatics Symposium IRIS 2013, Salzburg, Austria, 21–23.
- [31] Rutter, J. (2012). *Evidence and Evaluation in Policy Making*. London: Institute for Government.
- [32] Schefbeck, G., Spiliotopoulos, D., & Risse, T. (2012). "The Recent Challenge in Web Archiving: Archiving the Social Web". International Council on Archives Congress, Brisbane, Australia, 20–24 August, 1–5.
- [33] Sutcliffe, S., & Court, J. (2005). *Evidence-Based Policymaking: What Is It? How Does It Work? What Relevance for Developing Countries?* London: Overseas Development Institute.
- [34] Hemsley-Brown, J. (2004). "Facilitating Research Utilisation". *International Journal of Public Sector Management*, 17(6), 534–552. <https://doi.org/10.1108/09513550410554805>
- [35] Dalton, R.J., Scarrow, S.E., & Cain, B.E. (2004). "Advanced Democracies and the New Politics". *Journal of Democracy*, 15(1), 124–138.
- [36] Marston, G., & Watts, R. (2003). "Tampering with the Evidence: A Critical Appraisal of Evidence-Based Policy-Making". *The Drawing Board: An Australian Review of Public Affairs*, 3(3), 143–163.
- [37] Sanderson, I. (2002). "Making Sense of 'What Works': Evidence Based Policy Making as Instrumental Rationality?". *Public Policy and Administration*, 17(3), 61–75. <https://doi.org/10.1177/095207670201700305>

